

Den syv-armede lysestage i Sindbjerg kirke

Også den gang var der spørgsmålet om de kirkelige myndigheders tilladelse aktuelt. Jacobs bemærkning er : --- *Jeg er meget overrasket at sligt går så formløst for sig. Der må dog kunne siges Nej, hvis en Gave er forargelig, grim el. lignende. Men Kirkeværgerne er vel I hvert fald som første Instans, Kompetente måske sammen med Præsten --*

Som man vil bemærke er der tale om elektrisk installation.. Elektricitet var jo forholdsvis ny på dette tidspunkt. Men der var nok delte meninger om hvor smagfuldt det var. Der var og er også blandt teologer delte meninger, om en syvarmet lysestage har sin plads i en kristen kirke. Man skal tilbage til Det Gamle Testamente hvor det fortælles at der i Det Allerhelligste stod en guldlysestage på skuebrødsbordet og var således et centralt element i jødernes gudsyndyrkelse. Endvidere kan det oplyses at den syvarmede stage er en kopi efter et billede på Titus- buen i Rom, hvor romerske soldater har røvet lysestagen fra Jerusalem i år 70.

I 1953 kom der an ministeriel anordning der bestemte at lysestager på alteret ikke måtte være indrettet til elektrisk belysning, og hvor dette allerede var sket, havde provstiudvalget pligt til at påtale det og forlange installationen fjernet. Der er så vidt vides ingen efterretning om, om hvornår der kom ” rigtige ” lys i den syvarmede lysestage i Sindbjerg kirke

Ulkær februar 2006
Torkild Jacobsen

Historien om den syv-armede lysestage.

Den er skænket af Dr. J.P.Jacobsen sammen med sin broder Kristen Jacobsen og søster Anna Jacobsen i 1917.

Om dette skriver Leif Ingvorsen Jelling i "Fædrenes jord" bl.a.:

"Hans (J.P.Jacobsens) særlige opfattelse af almuens forfædre dyrkelse hang nøje sammen med hans stærke samfølelse med sin egen slægt og det hjertelige forhold, han havde til sine forældre. Det gjaldt også moderen, selv om han næsten altid på meget traditionel vis taler om faderen og den fædrene slægt. Alt hvad der var knyttet til den og gården, blev på den måde helligt for ham, også hans faders religion, selv om han ikke tilsluttede sig den. Det gav sig et håndgribeligt udtryk, som stadig kan ses i Sindbjerg kirke. I 1917, hundredåret for faderens fødsel, skænkede han sammen med broderen på gården en stor syvarmet sølvlysestage til kirken, --- "

Det bemærkes at lysestagen ikke er af sølv, men af messing.

Der findes nogle gamle breve på "Salemgaard" skrevet af Jacob til hjemmet i august 1917. Heri hedder det blandt andet:

---Jeg holder for at "Grundtvig - Stagen er den eneste der kan bruges. Den er meget massiv og tung, man kan ikke løfte den i en Arm, og den tager sig anseeligt ud uden at prale. Jeg traf tilfældigvis i dag Prof. Fr. Rønning (Grundtvigs skildrer) på Biblioteket og spurgte ham om Stagen. Den er en rigtig gengivelse i Messing eller Malm af den 7 armet Guld - Lysestage som skænkedes Grundtvig på hans 50 års Præstjubilæumsdag og som nu står i Marmorkirken

---Om indskriften på sokkelen hedder det i et brev her fotokopi:

Thorvaldsensvej 9. D.

Kou Allé. Lige færd Christens, Annas Brev. Jo
så bestiller jeg Grundtvig - Stagen med elektrisk mon-
tering. Indskriften kan, synes mig, mest passende
sættes på Rænder af Joden, og den foreslår følgende:
30/8 1817 Hans Jacobsen 30/8 1917. Manibus sanctis
parentum. in gravens med gotiske Bøgstaver, de tre
latinske Ord med almindelige (latinske) store Bøgstaver. De 3
Ord betyder: Viat Forældrenes hellige Døle. Derud-
er også Moder minnet, ligesom det ligger i Udtrykket
("Forældrenes" parentum) at det er Børnene der ihu-
kommer dem. Hvis der er Plads kan der efter 1917 kom-
me til et Ord: I taknemlig Takkommelse. Forlystet
synes jeg mig om. Skal det ved Opstillingen vise sig
at Stagen kunne være højere kan dette udmærket lade sig
gøre ved at man lader lave et Træfasttøje af passende
Køje. Men det er ikke, det behøves. Protesten om
Udskriften er blevet ofte i 16. 17. og 18. Årh. gælder i Danmark.